

og finde alternative leverandører, som kunne stille sig til rådighed, hvis disse ikke selv er til stede.

I øvrigt må man notere sig, at det nok snarere vil være flere kommunalleverandører, der vil melde sig, hvis det da er tilladt, fordi de kan stille op i forhold til de krav, man må forvente der vil blive lavet, jf. f.eks. forslaget bemærkninger, krav om arbejdsmiljø, krav om personalepolitik, krav til uddannelsesmæssig baggrund, krav til praktikpladser – udmærkede relevante krav til enhver, som vil udføre virksomhed af denne type.

Da ministeren har tilkendegivet, at der ikke er plads til discount i ældreplejen, antager jeg, at ministeren også vil følge op på både kommunale og private leverandørers krav, da de fire ting, jeg lige har nævnt, er nævnt i bemærkningerne som kanbestemmelser.

Når det er afgørende, er det jo, fordi fremtiden for ældreplejen betinges af, at vi har ordentlige uddannelsesforhold for dem, som skal virke inden for ældreplejen. Selv om vi har lavet en reform af social- og sundhedsuddannelserne både på hjælper- og assistentniveau, som er perspektivrig og velfunderet, er det stadig væk afgørende, at man har ordentlige vilkår for de elever, som har interesse for at virke inden for området.

Hvis ikke man er meget præcis i forhold til at stille krav netop om uddannelsespladser, risikerer vi at tabe det meget positive potentiale, der faktisk er i reformen, og som meget gerne skulle gøre hele uddannelsesbaggrunden bedre for dem, som virker inden for ældreplejen.

Vi savner dog en meget grundlæggende dokumentation for, at både hjemmeplejen i sig selv, ydelsen af erstatningstimer og det almindelige tilsyn er så ringe, at det kan retfærdiggøre det bureaukrati, der indføres med lovforslaget. Det er jo næsten uden ende, hvad der skal udfyldes af papirer i forhold til dette lovforslag: specifikke tilsynsrapporter, generelle tilsynsrapporter, opsamlende tilsynsrapporter, kvalitetskrav, kontrol osv., osv., osv.

Kl. 14.55

Det står jo allerede i bemærkningerne skrevet, at kommuner er forpligtet til at yde erstatningshjælp. Det står soleklart i bemærkningerne, at det allerede i dag er sådan, at kommunen, når den har afgjort, hvor meget hjemmehjælp den enkelte skal have, giver den enkelte et retskrav på, at den hjælp faktisk bliver ydet, herunder også at aflyste timer bliver erstattet.

Jeg synes, det er interessant, at man ikke ønsker at følge op på den nuværende lovgivnings helt klare regler, men i stedet for vælger at betale kommunerne for at gennemføre noget, de allerede i dag er forpligtet til at gøre. Det synes jeg skaber en helt ny, interessant præcedens i forhold til at få kommunerne til at følge eksisterende lovgivning. Og det er jo faktisk ikke småpenge, vi taler om, det er ret store millionbeløb.

Vi spørger også til realiteten i brugernes indflydelse, da forslaget netop udtrykkeligt ikke ændrer ved selve visitationen til hjemmehjælp og hjemmepleje. Det er jo her, hunden ligger begravet, for vi ved udmærket, at kommunerne er præcise, måske også nogle steder hårde, i deres vurdering af den enkelte ældres behov. Derfor er der ikke meget at give af. Der er ikke særlig meget fedt, om noget, i kommunernes tildeling af hjemmehjælp. Derfor må man sige, at der vil være begrænset realitet i brugerens indflydelse på udførelse af opgaven, fordi det faktisk kun er det mest nødvendige, som gennemføres. Og så længe der ikke er flere ressourcer til ældreplejen i det hele taget, er der grundlæggende ikke nogen forandring.

SF stillede et relevant spørgsmål: Vurderer man, at der kommer mere hjemmehjælp ud af det? Vi vurderer ikke, at der reelt kommer mere hjemmehjælp ud af det, men vi har et svagt håb om, at åbenheden vil gøre hjemmehjælpen bedre. I hvert fald går vi positivt til udvalgsbehandlingen.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte dette forslag. Det virker for os fuldstændig tåbeligt at bruge 1½ mia. kr. ekstra på ældreområdet til administration og profit. Det ville være meget bedre at bruge pengene til bedre service til de ældre, bedre ansættelsesforhold og bedre uddannelses- og efteruddannelsesmuligheder, således at vi kunne tiltrække flere til faget.

At pålægge kommunerne at indgå aftale med et hvilket som helst firma, der lover at leve op til de kommunale kvalitetsstandarder, er et meget vidtgående indgreb i det kommunale selvstyre.

I stedet for at koncentrere sig om at tilrettelægge servicen til borgerne bedst muligt skal kommunerne nu bruge uanede ressourcer på at tjekke firmaers tilbud, udarbejde informationsmateriale og kontrollere, at hjælpsmodtagerne, de ældre, faktisk får den hjælp, som de er blevet visiteret til.